

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PAZINU
STALNA SLUŽBA U LABINU
Labin, G. Martinuzzi br. 2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Pazinu, Stalna služba u Labinu, po sutkinji Erici Golja, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja 1. Leovac Tome iz Labina, Senari 23, OIB 14438229360, 2. Višković Karmele rođ. Leovac, iz Labina, Presika 105D, OIB 78944312916, 3. Leovac Mirković Nevenke iz Labina, Karla Kranjca 50, OIB 91858117656, zastupanih po punomoćnici Irene Zustović, odvjetnici u ZOU Irene Zustović i Ingrid Zustović Batelić, odvjetnicama u Labinu, protiv tužene Erste & Steiermärkische banke d.d. Rijeka, Jadranski trg 3/a, OIB 23057039320, zastupane po punomoćniku Damiru Metelku, odvjetniku u odvjetničkom društvu Metelko, Knežević&partneri d.o.o. Zagreb, odvjetnicima u Zagrebu, radi utvrđenja i isplate, nakon održane glavne rasprave zaključene 23. srpnja 2026. u prisutnosti tužitelja i njihove punomoćnice, 7. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Erste & Steiermärkische banke d.d. Rijeka, Jadranski trg 3/a, OIB 23057039320, da isplati 1. tužitelju Tomi Leovcu, OIB: 14438229360 iznos od 7.936,04 eur (sedam tisuća devetsto trideset šest eura i četiri centa), sa zakonskom zateznom kamatom koje na pojedine iznose teku kako slijedi:

- na iznos od 87,92 € počev od 01.02.2013. pa do isplate
- na iznos od 91,29 € počev od 01.03.2013 pa do isplate
- na iznos od 92,21 € počev od 01.04.2013 pa do isplate
- na iznos od 90,19 € počev od 01.05.2013. pa do isplate
- na iznos od 84,51 € počev od 01.06.2013. pa do isplate
- na iznos od 82,27 € počev od 01.07.2013 pa do isplate
- na iznos od 85,06 € počev od 01.08.2013 pa do isplate
- na iznos od 86,99 € počev od 01.09.2013 pa do isplate
- na iznos od 91,90 € počev od 01.10.2013 pa do isplate
- na iznos od 89,19 € počev od 01.11.2013 pa do isplate
- na iznos od 90,40 € počev od 01.12.2013 pa do isplate

- na iznos od 91,39 € počev od 01.01.2014 pa do isplate
- na iznos od 81,81 € počev od 01.02.2014 pa do isplate
- na iznos od 83,55 € počev od 01.03.2014 pa do isplate
- na iznos od 82,66 € počev od 01.04.2014 pa do isplate
- na iznos od 80,92 € počev od 01.05.2014 pa do isplate
- na iznos od 80,14 € počev od 01.06.2014 pa do isplate
- na iznos od 80,48 € počev od 01.07.2014 pa do isplate
- na iznos od 82,66 € počev od 01.08.2014 pa do isplate
- na iznos od 84,89 € počev od 01.09.2014 pa do isplate
- na iznos od 84,69 € počev od 01.10.2014 pa do isplate
- na iznos od 85,81 € počev od 01.11.2014 pa do isplate
- na iznos od 87,42 € počev od 01.12.2014 pa do isplate
- na iznos od 86,76 € počev od 01.01.2015 pa do isplate
- na iznos od 87,67 € počev od 01.02.2015 pa do isplate
- na iznos od 87,67 € počev od 01.03.2015 pa do isplate
- na iznos od 87,67 € počev od 01.04.2015 pa do isplate
- na iznos od 87,67 € počev od 01.05.2015 pa do isplate
- na iznos od 87,67 € počev od 01.06.2015. pa do isplate
- na iznos od 87,68 € počev od 01.07.2015 pa do isplate
- na iznos od 87,68 € počev od 01.08.2015. pa do isplate
- na iznos od 87,68 € počev od 01.09.2015. pa do isplate
- na iznos od 87,68 € počev od 01.10.2015. pa do isplate
- na iznos od 87,68 € počev od 01.11.2015. pa do isplate
- na iznos od 87,68 € počev od 01.12.2015. pa do isplate
- na iznos od 87,68 € počev od 01.01.2016. pa do isplate
- na iznos od 109,78 € počev od 01.02.2016. pa do isplate
- na iznos od 113,85 € počev od 01.03.2016. pa do isplate
- na iznos od 108,79 € počev od 01.04.2016 pa do isplate
- na iznos od 106,58 € počev od 01.05.2016 pa do isplate
- na iznos od 104,59 € počev od 01.06.2016 pa do isplate
- na iznos od 110,79 € počev od 01.07.2016. pa do isplate
- na iznos od 109,86 € počev od 01.08.2016. pa do isplate
- na iznos od 106,70 € počev od 01.09.2016. pa do isplate
- na iznos od 110,47 € počev od 01.10.2016. pa do isplate
- na iznos od 111,26 € počev od 01.11.2016. pa do isplate
- na iznos od 113,35 € počev od 01.12.2016. pa do isplate
- na iznos od 115,94 € počev od 01.01.2017. pa do isplate
- na iznos od 115,00 € počev od 01.02.2017 pa do isplate
- na iznos od 113,41 € počev od 01.03.2017 pa do isplate
- na iznos od 112,99 € počev od 01.04.2017. pa do isplate
- na iznos od 109,73 € počev od 01.05.2017. pa do isplate
- na iznos od 106,05 € počev od 01.06.2017. pa do isplate
- na iznos od 104,60 € počev od 01.07.2017. pa do isplate
- na iznos od 92,95 € počev od 01.08.2017. pa do isplate
- na iznos od 90,75 € počev od 01.09.2017 pa do isplate
- na iznos od 94,48 € počev od 01.10.2017 pa do isplate
- na iznos od 91,13 € počev od 01.11.2017. pa do isplate
- na iznos od 91,21 € počev od 01.12.2017. pa do isplate

- na iznos od 89,51 € počev od 01.01.2018 pa do isplate
- na iznos od 87,73 € počev od 01.02.2018 pa do isplate
- na iznos od 90,91 € počev od 01.03.2018 pa do isplate
- na iznos od 84,81 € počev od 01.04.2018. pa do isplate
- na iznos od 79,09 € počev od 01.05.2018. pa do isplate
- na iznos od 89,31 € počev od 01.06.2018 pa do isplate
- na iznos od 87,30 € počev od 01.07.2018. pa do isplate
- na iznos od 87,14 € počev od 01.08.2018. pa do isplate
- na iznos od 96,29 € počev od 01.09.2018. pa do isplate
- na iznos od 95,47 € počev od 01.10.2018. pa do isplate
- na iznos od 93,19 € počev od 01.11.2018 pa do isplate
- na iznos od 94,20 € počev od 01.12.2018. pa do isplate
- na iznos od 95,90 € počev od 01.01.2019 pa do isplate
- na iznos od 93,01 € počev od 01.02.2019 pa do isplate
- na iznos od 94,46 € počev od 01.03.2019. pa do isplate
- na iznos od 98,65 € počev od 01.04.2019. pa do isplate
- na iznos od 92,06 € počev od 01.05.2019 pa do isplate
- na iznos od 97,95 € počev od 01.06.2019 pa do isplate
- na iznos od 99,51 € počev od 01.07.2019 pa do isplate
- na iznos od 100,23 € počev od 01.08.2019 pa do isplate
- na iznos od 104,56 € počev od 01.09.2019 pa do isplate
- na iznos od 106,35 € počev od 01.10.2019 pa do isplate
- na iznos od 104,49 € počev od 01.11.2019 pa do isplate
- na iznos od 103,98 € počev od 01.12.2019 pa do isplate
- na iznos od 108,46 € počev od 01.01.2020 pa do isplate

u visini od 15% godišnje za period od 01.02.2013. pa do 31.07.2015. godine u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za 5%-tnih poena a od 01.08.2015. pa do isplate u visini prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećane za 3 %-tnih poena, koju kamatnu stopu određuje HNB prema čl. 29 st. 2 i st. 8 Zakona o izmjenama i dopunama ZOO-a Nar.nov. 78/15, od 01.01.2023. do dana 29.12.2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od dana 30.12.2023. do isplate za svako polugodišta uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana

II. Nalaže se tuženiku Erste & Steiermärkische banke d.d. , OIB 23057039320, da isplati tužiteljima Tomi Leovcu OIB: 14438229360, Karmeli Višković OIB 78944312916, Nevenki Mirković Leovac OIB 91858117656 iznos od 6.249,06 eura (šest tisuća dvjesto četrdeset devet eura i šest centi), sa zakonskom zatezno kamatom koje na pojedine iznose teku kako slijedi:

- na iznos od 57,27 € počev od 01.01.2012 pa do isplate
- na iznos od 60,40 € počev od 01.02.2012 pa do isplate
- na iznos od 60,48 € počev od 01.03.2012 pa do isplate
- na iznos od 58,52 € počev od 01.04.2012 pa do isplate
- na iznos od 59,16 € počev od 01.05.2012 pa do isplate
- na iznos od 60,37 € počev od 01.06.2012 pa do isplate
- na iznos od 59,22 € počev od 01.07.2012 pa do isplate
- na iznos od 59,31 € počev od 01.08.2012 pa do isplate
- na iznos od 58,21 € počev od 01.09.2012 pa do isplate
- na iznos od 56,03 € počev od 01.10.2012 pa do isplate
- na iznos od 58,54 € počev od 01.11.2012 pa do isplate
- na iznos od 59,25 € počev od 01.12.2012 pa do isplate
- na iznos od 59,31 € počev od 01.01.2013 pa do isplate
- na iznos od 55,68 € počev od 01.02.2013 pa do isplate
- na iznos od 58,01 € počev od 01.03.2013 pa do isplate
- na iznos od 58,64 € počev od 01.04.2013 pa do isplate
- na iznos od 57,24 € počev od 01.05.2013 pa do isplate
- na iznos od 53,31 € počev od 01.06.2013 pa do isplate
- na iznos od 51,75 € počev od 01.07.2013 pa do isplate
- na iznos od 53,69 € počev od 01.08.2013 pa do isplate
- na iznos od 55,03 € počev od 01.09.2013 pa do isplate
- na iznos od 58,43 € počev od 01.10.2013 pa do isplate
- na iznos od 56,56 € počev od 01.11.2013 pa do isplate
- na iznos od 57,40 € počev od 01.12.2013 pa do isplate
- na iznos od 58,08 € počev od 01.01.2014 pa do isplate
- na iznos od 56,52 € počev od 01.02.2014 pa do isplate
- na iznos od 57,83 € počev od 01.03.2014 pa do isplate
- na iznos od 57,16 € počev od 01.04.2014 pa do isplate
- na iznos od 55,86 € počev od 01.05.2014 pa do isplate
- na iznos od 55,27 € počev od 01.06.2014 pa do isplate
- na iznos od 55,52 € počev od 01.07.2014 pa do isplate
- na iznos od 57,17 € počev od 01.08.2014 pa do isplate
- na iznos od 58,84 € počev od 01.09.2014 pa do isplate
- na iznos od 58,69 € počev od 01.10.2014 pa do isplate
- na iznos od 59,54 € počev od 01.11.2014 pa do isplate
- na iznos od 60,74 € počev od 01.12.2014 pa do isplate
- na iznos od 60,25 € počev od 01.01.2015 pa do isplate
- na iznos od 60,94 € počev od 01.02.2015 pa do isplate
- na iznos od 60,94 € počev od 01.03.2015 pa do isplate
- na iznos od 60,94 € počev od 01.04.2015 pa do isplate
- na iznos od 60,94 € počev od 01.05.2015 pa do isplate
- na iznos od 60,94 € počev od 01.06.2015 pa do isplate
- na iznos od 60,94 € počev od 01.07.2015 pa do isplate
- na iznos od 60,94 € počev od 01.08.2015 pa do isplate
- na iznos od 60,94 € počev od 01.09.2015 pa do isplate
- na iznos od 60,94 € počev od 01.10.2015 pa do isplate
- na iznos od 60,94 € počev od 01.11.2015 pa do isplate
- na iznos od 60,94 € počev od 01.12.2015 pa do isplate
- na iznos od 60,94 € počev od 01.01.2016 pa do isplate

- na iznos od 77,58 € počev od 01.02.2016 pa do isplate
- na iznos od 80,64 € počev od 01.03.2016 pa do isplate
- na iznos od 76,83 € počev od 01.04.2016 pa do isplate
- na iznos od 75,17 € počev od 01.05.2016 pa do isplate
- na iznos od 73,67 € počev od 01.06.2016 pa do isplate
- na iznos od 78,34 € počev od 01.07.2016 pa do isplate
- na iznos od 77,63 € počev od 01.08.2016 pa do isplate
- na iznos od 75,26 € počev od 01.09.2016 pa do isplate
- na iznos od 78,10 € počev od 01.10.2016 pa do isplate
- na iznos od 78,69 € počev od 01.11.2016 pa do isplate
- na iznos od 80,27 € počev od 01.12.2016 pa do isplate
- na iznos od 82,21 € počev od 01.01.2017 pa do isplate
- na iznos od 81,51 € počev od 01.02.2017 pa do isplate
- na iznos od 80,31 € počev od 01.03.2017 pa do isplate
- na iznos od 80,00 € počev od 01.04.2017 pa do isplate
- na iznos od 77,54 € počev od 01.05.2017 pa do isplate
- na iznos od 74,77 € počev od 01.06.2017 pa do isplate
- na iznos od 73,68 € počev od 01.07.2017 pa do isplate
- na iznos od 64,91 € počev od 01.08.2017 pa do isplate
- na iznos od 63,25 € počev od 01.09.2017 pa do isplate
- na iznos od 66,06 € počev od 01.10.2017 pa do isplate
- na iznos od 63,54 € počev od 01.11.2017 pa do isplate
- na iznos od 63,60 € počev od 01.12.2017 pa do isplate
- na iznos od 62,31 € počev od 01.01.2018 pa do isplate
- na iznos od 60,98 € počev od 01.02.2018 pa do isplate
- na iznos od 63,37 € počev od 01.03.2018 pa do isplate
- na iznos od 58,78 € počev od 01.04.2018 pa do isplate
- na iznos od 54,47 € počev od 01.05.2018 pa do isplate
- na iznos od 62,17 € počev od 01.06.2018 pa do isplate
- na iznos od 60,66 € počev od 01.07.2018 pa do isplate
- na iznos od 60,53 € počev od 01.08.2018 pa do isplate
- na iznos od 67,42 € počev od 01.09.2018 pa do isplate
- na iznos od 66,81 € počev od 01.10.2018 pa do isplate
- na iznos od 65,09 € počev od 01.11.2018 pa do isplate
- na iznos od 65,85 € počev od 01.12.2018 pa do isplate
- na iznos od 67,13 € počev od 01.01.2019 pa do isplate
- na iznos od 64,95 € počev od 01.02.2019 pa do isplate
- na iznos od 66,04 € počev od 01.03.2019 pa do isplate
- na iznos od 69,20 € počev od 01.04.2019 pa do isplate
- na iznos od 64,24 € počev od 01.05.2019 pa do isplate
- na iznos od 68,67 € počev od 01.06.2019 pa do isplate
- na iznos od 69,84 € počev od 01.07.2019 pa do isplate
- na iznos od 70,39 € počev od 01.08.2019 pa do isplate
- na iznos od 73,65 € počev od 01.09.2019 pa do isplate
- na iznos od 75,00 € počev od 01.10.2019 pa do isplate
- na iznos od 73,60 € počev od 01.11.2019 pa do isplate
- na iznos od 73,21 € počev od 01.12.2019 pa do isplate
- na iznos od 76,58 € počev od 01.01.2020 pa do isplate

u visini od 15% godišnje za period od 01.01.2012. pa do 31.07.2015. godine u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za 5%-tnih poena a od 01.08.2015. pa do isplate u visini prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećane za 3 %-tnih poena, koju kamatnu stopu određuje HNB prema čl. 29 st. 2 i st. 8 Zakona o izmjenama i dopunama ZOO-a Nar.nov. 78/15, od 01.01.2023. do dana 29.12.2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od dana 30.12.2023. do isplate za svako polugodišta uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

r i j e š i o j e

I. Dopušta se preinaka tužbenog zahtjeva od 20. kolovoza 2025.

II. Utvrđuje se da je tužba povučena za iznos od 1.867,74 eura, te u dijelu u kojem tužitelji potražuju utvrđenje iznosa mjesečnih anuiteta u Ugovorima o kreditu broj broj 2402006-1031262160/51400607-5103713740 od 25.10.2007. te broj 2402006-1031262160/51400607-5103828371 od 8.2.2008.

III. Tuženi je dužan naknaditi tužiteljima nastale parnične troškove u iznosu od 5.983,55 eura (pet tisuća devetsto osamdeset tri eura i pedeset pet centi), sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana 7. rujna 2026. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 %-tnih poena, sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka u cijelosti kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelji su podnijeli tužbu protiv tuženika. U tužbi navode da je između 1. tužitelja kao korisnika kredita, 2. tužitelja kao jamca-platca, 3. tužitelja kao sudužnika i založnog dužnika i tuženika kao banke – kreditora 25.10.2007. sklopljen Ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51400607-5103713740, te dana 08.02.2008. sklopljen je Ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51400607-5103828371. Ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51400607-5103713740 od 25.10.2007. ishoden je na iznos od 60.000,00 chf u protuvrijednosti u kunama obračunata po srednjem tečaju banke nan dan puštanja kredita u tečaj, namjena: stambeni kredit preko 3 godine uz čvrstu valutnu klauzulu, iznos mjesečnog obroka 394,40 CHF,

kamatna stopa je promjenjiva i u trenutku ugovaranja iznosi 5,25% godišnje. Ugovorne strane su suglasne da se za vrijeme trajanja Ugovora o kreditu mogu vršiti promjene ugovorene kamatne stope, kao i način obračuna i naplate u sklad s važećim odlukama Banke. Srednji tečaj banke tuženika na dan 25.10.2007. iznosio je 4,380500, što odgovara iznosu od 262.830,00 kuna, iznos mjesečnog obroka 394,40 CHF što prema srednjem tečaju banke tuženika na dan 25.10.2007. iznosi 394,40 CHF x 4,380500 odnosno 1.728,00 kuna. Ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51400607-5103828371 od 8.2.2008. ishoden je na iznos od 32.150,00 CHF u protuvrijednosti u kunama obračunata po srednjem tečaju banke na dan puštanja kredita u tečaj, namjena: stambeni kredit preko 3 godine uz čvrstu valutnu klauzulu, iznos mjesečnog obroka 267,31 CHF kamatna stopa je promjenjiva i u trenutku ugovaranja iznosi 5,05%. Ugovorne strane su suglasne da se za vrijeme trajanja Ugovora o kreditu mogu vršiti promjene ugovorene kamatne stope, kao i način obračuna i naplate u skladu s važećim odlukama Banke. Srednji tečaj banke tuženika na dan 8.2.2008. iznosio je 4.380500, što odgovara iznosu od 140.833,00 kuna, iznos mjesečnog obroka 267,31 chf, što prema srednjem tečaju banke tuženika na dan 8.2.2008. iznosi 267,31 CHF x 4,380500 odnosno 1.171,00 kuna. Sukladno pregledu prometa po partiji kredita 5103713740 za razdoblje od 25.10.2007-30.7.2018. te pregleda partije prometa po partiji kredita 5103828371 za razdoblje od 8.2.2008. – 14.8.2018. vidljivo je koliko su bili stvarni mjesečni anuiteti u toku razdoblja otplate pojedinih kredita, datum dospjeća svakog pojedinog anuiteta, te datumi pojedine uplate. Povećanje anuiteta po kreditima posljedica je promjene valutnog tečaja – deprecijacije kune u odnosu na EUR toku razdoblja otplate kredita, te jednostrane promjene kamatne stope od strane banke – tuženika tako da se ista u otplatnom planu jednostrano povećava u odnosu na oba kredita. Predmetne kredite tužitelji su ishodili u privatne svrhe, kao potrošači. Ugovori o kreditu sadrže nepoštene odredbe u smislu čl. 81. Zakona o zaštiti potrošača (NN96/03) i to glede odredaba koje se odnose na ugovorenu valutu kojoj je glavnica vezana uz valutu švicarski franak, te odredbe koje se odnose na ugovorenu promjenjivu kamatnu stopu, te su time ništetne. Prilikom pregovora i sklapanja ugovora o kreditu, tuženik, koji je povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, tako i tužitelja kao korisnika kredita, nije tužitelje kao potrošače obavijestio o svim potrebnim parametrima potrebnim za donošenjem odluke uzimanja kredita vezano za valutu CHF, utemeljenoj na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa su time postupili suprotno odredbama Zakona o zaštiti potrošača (NN broj 96/03), te ZOO-a. Rizik intervalutarnih promjena u valutnoj klauzuli vezanoj za CHF neusporedivo je veći u odnosu na isti takav kredit vezan uz EUR, a u vrijeme pregovaranja i sklapanja kredita tuženik nije korisnike kredita, tako ni tužitelje, obavijestio sa učestalošću promjenan tečajeva svjetskih valuta i brojnim faktorima koji utječu na kretanje tečajeva, što ih čini teško predvidivim u toku razdoblja otplate kredita. Ugovorne odredbe kojim se glavnica veže uz CHF su prosječnom potrošaču nerazumljive, nepoštene i prema tome ništetne. Tuženik kao banka – financijska ustanova znao je, odnosno morao je znati kakav će u ugovorenom razdoblju biti smjer kretanja CHF, s obzirom na naznake koje su postojale na globalnom, svjetskom planu, kao i na gospodarstvu RH koje su upućivale na okolnosti koje će izvjesno i izgledno utjecati na tečaj CHF prema kunu u tekućem razdoblju, a takve je informacije uskratio klijentima. Banka klijentima nije dala podatke o parametrima koji utječu na formiranje tečaja. Odredba o valutnoj klauzuli je nejasna i nerazumljiva, te je sklapanjem ugovora o kreditu stvorena znatna neravnoteža između ugovornih strana. Da su odredbe o

valutnoj klauzuli ništetne zauzeo je stav i VTS u presudi PŽ-6632/2017-10 od 14.6.2018. Početna kamatna stopa bila je ugovorena kao promjenjiva, tako da su ugovorne strane suglasne da se za vrijeme trajanja Ugovora o kreditu mogu vršiti promjene ugovorene kamatne stope, kao i način obračuna i naplate u skladu s važećim odlukama Banke. Predmetne odredbe su ugovorne odredbe formirane unaprijed od strane tuženika, a tužitelji nisu imali mogućnost utjecaja na sadržaj takvih tipskih klauzula. Ista ugovorna odredba sadržana je u svim ugovorima ove vrste za ostale korisnike kredita, dakle nitko od klijenata banke nije imao mogućnost ugovoriti nešto drugo. Presudom VTS RH posl.br. PŽ-7129/13 od 13.6.2014. utvrđeno je da su banke, ujedno ovdje tuženik, povrijedile kolektivne interese i prava potrošača, jer su u potrošačkim ugovorima o kreditiranju povrijedile kolektivne interese i prava potrošača jer su u potrošačkim ugovorima o kreditiranju koristile nepoštenu ugovornu normu kojom je ugovorena redovita kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, a koja je ništetna. Kako je odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi ništetna, to visina kamatne stope nije ugovorena, te bi potrošač bio dužan platiti kamate po zakonskoj stopi – konkretno $\frac{1}{4}$ zakonske zatezne kamate (čl. 26. st. 3. ZOO-a) – tako i u odluci VSRH posl.br. Rev-430/06 od 6.6.2007. a koja konkretno u razdoblju otplate kredita odgovara početno ugovorenoj kamatnoj stopi od 2.95%, dakle manjoj nego je to bila kamata za kredite u EUR. Iz iznesenog proizlazi da su u predmetnom ugovoru ništetne odredbe o valuti CHF i promjenjivoj kamatnoj stopi. S obzirom da je tuženik stekao određena novčana sredstva temeljem ništetnih ugovornih odredbi, dužan je vratiti stečeno sa zateznom kamatom od dana pretplate svakog pojedinog iznosa do isplate tužitelju, a što s druge strane predstavlja nastalu štetu 1. tužitelju umanjnjem njegove imovine. Obzirom na ugovorenu valutu CHF i jednostrano mijenjanje kamatne stope, tužitelj je neosnovano platio razliku pojedinih anuiteta i to anuiteta koji je nastao dospijecom svakog pojedinog iznosa temeljem tečaja CHF na dan dospijeca svakog pojedinog anuiteta i kamatne stope koja je vrijedila na dan dospijeca svakog pojedinog anuiteta u odnosu na početni anuitet i time bi tuženik bio dužan isplatiti 1. tužitelju koji je stvarno vratio iznose anuiteta razliku između pojedinih uplata i stvarnog iznosa koji bi tužitelj bio dužan na dan uplate pojedinih iznosa da nije bilo promjene tečaja i primjenom početno ugovorene kamate odnosno $\frac{1}{4}$ zakonske kamate na dan dospijeca pojedinog mjesečnog anuiteta. Zbog svega navedenog, podnose tužbu, predlažu da sud prihvati tužbeni zahtjev, a tuženika obveže da im nadoknadi troškove postupka.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je istaknuo prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda obzirom da nadležnost sporazumno određena, pa je za suđenje u ovoj pravnoj stvari nedvojbeno nadležan Općinski sud u Rijeci. Tuženik je u cijelosti osporio osnovanost i visinu tužbenih zahtjeva, te ističe prigovor zastare. Valutna klauzula ugovorena je u skladu sa svim važećim zakonskim propisima, te su tvrdnje tužitelja o korištenju valutne klauzule protivno njenoj zakonom predviđenoj svrsi u cijelosti neosnovane. Sam VTS naglasio je da njegovi zaključci u postupku kolektivne zaštite nisu primjenjivi na pojedinačne postupke. VTS dolazi do pogrešnog zaključka da je predmetna odredba o stranoj valuti uzrokovala znatnu neravnotežu između banaka i potrošača na teret potrošača jer su po stajalištu suda banke znale za posebni valutni rizik valute švicarski franak i to nisu iskomunicirale potrošačima. VTS ni tužitelji ne navode koji bi to rizik bio, koje su karakteristike toga rizika i iz čega proizlazi da su

banke znale da će doći do nepredvidivih okolnosti koje su uzrokovale rast tečaja švicarskog franka. Treba istaknuti da je revizijski sud u obrazloženju rješenja Revt-575/16 od 3.10.2017. drugostupanjskom sudu dao jasnu uputu koje okolnosti je potrebo ocijeniti prilikom ponovnog odlučivanja o razumljivosti valutne klauzule o švicarskim francima. U nastavku postupka odlučno je jesu li sklapaju tih ugovora potrošačima kao korisnicima kredita bili priopćeni svi podaci koji su mogli utjecati na obim njihovih obveza i na temelju kojih su oni mogli realno sagledati koliki će biti iznos njihovog zaduženja u čitavo vrijeme trajanja ugovora o kreditu, te ocijeniti jesu li banke prilikom pregovaranja s klijentima kao budućim korisnicima kredita jasno ih upozorile na njihove obveze vraćanja kredita u slučaju porasta vrijednosti strane valute, odnosno smanjenja vrijednosti domaće valute prema ugovorenoj stranoj valuti. 1. tužitelj prima plaću u CHF i otplaćuje kredite u istoj valuti, slijedom čega 1. tužitelj ne može tvrditi da mu je bila nepoznata valutna klauzula, a osobito da je snosio bilo kakav rizik prilikom otplate ugovora o kreditu. Tužitelji se ne mogu smatrati prosječnim potrošačima, nego se radi o osobama koje su itekako bile svjesne valutne klauzule i svjesno su ugovorili kredit u valuti u kojoj ostvaruju prihode. 1. tužitelj nije snosio ili snosi bilo kakav rizik prilikom otplate ugovorenih kredita, a u prilog tome govori i činjenica da uopće nije prihvatio izračun konverzije kredita koji mu je ponuđen od strane tuženika. Tužitelj kao potrošač imao je pravo izbora valute za koju će biti vezane obveze iz ugovora o kreditu, pa je jasno da se ne može smatrati da se nije pregovaralo o bitnim sastojcima ugovora – valutnoj klauzuli. U razgovoru sa službenicima banke tužitelju je bilo u dovoljnoj mjeri pojašnjeno značenje ugovaranja odredbe kojom se glavnica kredita veže uz valutu švicarski franak. Sve promjene kamatne stope izvršene su sukladno tada važećim pozitivnim propisima i promjena kamatne stope nije prouzrokovala znatnu neravnotežu pravima i obvezama ugovornih strana. Tuženik smatra da su navodi tužitelja da bi se između stranaka imala primijeniti kamatna stopa u visini $\frac{1}{4}$ zakonske zatezne kamate u cijelosti promašeni i neosnovani. Ako se uopće ima smatrati da je predmetna odredba o promjenjivosti kamatne stope nedopuštena i ništetna, a što tuženik izričito osporava kao neosnovano, tada se to može odnositi samo i bez iznimke na dio ugovorene odredbe kojim se ugovara način promjene kamatne stope, tako da polazište za izračun eventualne preplate kamata može biti samo početno ugovorena kamatna stopa kao fiksna (u konkretnom slučaju 5,25% odnosno 5,05% godišnje). Tužiteljima je pružena zaštita sukladno noveli Zakona o potrošačkom kreditiranju koja je objavljena dana 2.12.2013., a stupila je na snagu 1.1.2014., pa daljnja sudska zaštita tužiteljima nije potrebna. Nadalje, deklaratorni tužbeni zahtjev ne može se usvojiti bez da se pritom ne postupi protivno Zakonu o potrošačkom kreditiranju i Zakonu o zaštiti potrošača, ali i bez da se ne povrijedi jedno od osnovnih načela obveznog prava, načelo slobode ugovaranja. Tuženik spori da bi na strani tužitelja nastupila šteta, kao i da bi tuženik ikakvu štetu prouzročio svojim postupanjem tužitelju. Zakon o zaštiti potrošača (NN 41/14) odredbom čl. 118. odnosno 138. a. jasno definira pravni osnov tužbenih zahtjeva za osobe koje protiv tuženika iz kolektivnog spora temeljem iste osnove pokreću pojedinačne postupke s osnove presude donesene u kolektivnom sporu, a to je naknada štete. Takva pravna osnova je jasna budući da ugovorna odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi temeljem koje je tuženik stekao iznose koji su ovdje predmetom zahtjeva za isplatu nije otpala, već i dalje egzistira. Predlaže odbiti tužbene zahtjeve, uz naknadu troškova postupka tuženiku.

3. Podneskom od 22.4.2022. (str. 360-381) tuženik je ponovo istaknuo prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda, prigovor zastare potraživanja tužitelja, usprotivio se učinjenoj preinaci tužbenog zahtjeva, ukazuje da je potrebno utvrditi jesu li tužitelji uopće potrošači, osporava tijekom zateznih kamata, te ističe prigovor prijeboja.

4. Tužitelji su tijekom postupka preinačili tužbeni zahtjev podneskom od 6.12.2019 (str. 220-230), 7.2.2020. (str. 233-241), na način da sada pod točkom I. tužbe s osnove ništetnosti odredbi Ugovora o kreditu 1 koje se odnose na valutnu klauzulu i promjenu kamatne stope sukladno važećim odlukama potražuju 57.018,92 kuna, točkom II. s osnove ništetnosti odredbi Ugovora o kreditu 2 koje se odnose na valutnu klauzulu i promjenu kamatne stope sukladno važećim odlukama potražuju iznos od 61.156,03 kune, dok pod točkama III. i IV. Tužbenog zahtjeva traže utvrđenje iznosa mjesečnih anuiteta, kojoj preinaci se tuženik protivio (str. 364 spisa), ali je preinaku sud dopustio sukladno čl. 190. ZPP-a raspravnim rješenjem od 14.11.2023. (str. 523-524) spisa.

4. 1. Tužitelji su nakon provedenog financijskog vještačenja postavili tužbeni zahtjev na način da s osnove ništetnosti odredbi Ugovora o kreditu 1 koje se odnose na valutnu klauzulu i promjenu kamatne stope potražuju 7.936,04 eura (59.794,09 eura) sa zateznim kamata od dospijeća svakog pojedinog iznosa, te s osnove ništetnosti odredbi Ugovora o kreditu 2 koje se odnose na valutnu klauzulu i promjenu kamatne stope potražuju iznos od 6.249,06 eura (47.083,54 kuna) sa zateznim kamata od dospijeća svakog pojedinog iznosa. Tužbeni zahtjev ranije pod točkama III. i IV. je povučen. Preinaci tužbenog zahtjeva, odnosno djelomičnom povlačenju, tuženik se nije posebno usprotivio, pa je temeljem čl. 190. st. 2 ZPP-a i čl. 193. st. 2. ZPP-a odlučeno kao u izreci.

5. U dokaznom postupku pročitani su: ugovor o kreditu od 25.10.2007. i od 8.2.2008., sa pregledom prometa i drugim ispravama (listovi 16-72), presuda Visokog Trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7129/13 od 13.6.2014. kao i odluke viših sudova u navedenom predmetu, potvrda o primanjima u CHF od 13.9.2007., zahtjev za otvaranje računa, izvadak prometa po tekućem računu za prvotuzitelja Tomu Leovca, obrasci za prihvrat izračuna konverzije, reklamni materijal za stambene kredite uz valutnu klauzulu u stranim valutama CHF, EUR, USD, informacija pojam valutna klauzula i rizici financiranja u kunama s valutnom klauzulom, izvadak iz odluke o visini kamatnih stopa i naknada sektora građanstva za fizičke osobe, e-mail korespondenciju Danice Kozica upućene nadležnim službama s word dokumentom u prilogu sa hipotetskim pitanjima klijenata i odgovori službenika tuženika, dopis i očitovanje HNB-a na neke CHF činjenice od 21.1.2015., grafički prikaz otvorenosti devizne pozicije tuženika, obavijesti o promjeni kamatne stope, metodologija i obavijest o usklađenju kamatne stope, pregled prometa po kreditu, HNB-a o prosječnoj ponderiranoj stopi od 9.12.2013. (uvid u sve isprave na listovima 87 – 216), cjelokupni otplatni plan, knjigovodstvena kartica – pregled uplata po kreditu i uvid u preslike svih obavijesti o promjenama po kreditu i promjenama kamatnih stopa uz pripadajuće otplatne planove (listovi 242 – 328), pisani iskaz Danice Kozica ovjeren po javnom bilježniku Mladenu Matešu pod brojem Ov-1386/2020 (listovi 382 – 514), nalaz i mišljenje Marimar – Fin d.o.o. na str. 551-645, te je proveden dokaz saslušanjem tužitelja.

6. Tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti je osnovan.

7. Između stranaka nije sporno da je 1. tužitelj Tomo Leovac u svojstvu korisnika kredita, Karmela Leovac 2. tužiteljica i Nevenka Mirković Leovac 3. tužiteljica, u svojstvu sudužnika zaključili s tuženikom 25.10.2007. Ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51400607-51063713740 (stranica 16-25) kojim je ugovoren iznos kredita od 60.000,00 chf u protuvrijednosti u kunama obračunata po srednjem tečaju za CHF banke na dan puštanja kredita u tečaj. U čl. 3. ugovorena je namjena kredita – stambeni krediti građana preko 3 godine uz čvrstu valutnu klauzulu – stambeni kredit, u čl. 6 ugovoren je rok vraćanja od 180 mjeseci od prijenosa kredita u otplatu. U čl. 7. ugovoren je način vraćanja kredita – otplata u 180 mjesečnih obroka nakon prijenosa kredita u otplatu. Kredit dopijeva na naplatu svakog prvog u mjesecu, a iznos mjesečnog obroka je 394,40 CHF. U čl. 8. ugovorena je promjenjiva kamatna stopa i u trenutku ugovaranja iznosila je 5,20%. Kamata je promjenjiva, obračunava se primjenom proporcionalne metode, a ugovorne strane su suglasne da se za vrijeme trajanja Ugovora o kreditu mogu vršiti promjene kamatne stope, kao i način obračuna i naplate u skladu s važećim odlukama Banke.

7. 1. Nije sporno da su 1. tužitelj Tomo Leovac u svojstvu korisnika kredita i 2. tužiteljica Karmela Leovac kao jamac-platac zaključili 8.2.2008. sa tuženikom ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51400607-5103828371(str. 33-37 spisa). Nije sporno da je čl. 2. ugovoren iznos kredita 32.150,00 CHF u protuvrijednosti u kunama obračunata po srednjem tečaju banke na dan puštanja kredita u tečaj. U čl. 6. ugovoren je rok vraćanja od 168 mjeseci od prijenosa kredita u otplatu. U čl. 7. ugovoren je način vraćanja kredita u 168 mjesečnih anuiteta nakon prijenosa kredita u otplatu. Kredit dopijeva na naplatu svakog prvog u mjesecu. Iznos mjesečnog anuiteta je 267,31 CHF. Nije sporno da je ugovoreno da će se povrat obveza obračunavati po srednjem tečaju CHF banke kreditora na dan odobrenja žiro računa banke. Nije sporno da je u čl. 8. ugovorena kamatna stopa koja je promjenjiva i u trenutku ugovaranja iznosi 5,050%, promjenjiva, a obračunava se primjenom proporcionalne metode.

7. 2. Stranke nisu sklopile dodatak predmetnom ugovoru o kreditu, odnosno nije provedena konverzija.

7. 3.. Navedene bitne činjenice utvrđene su izvedenim dokazima tj. uvidom u predmetni ugovor o kreditu, priloženi početni otplatni plan, te dokazom- provedenim financijsko knjigovodstvenim vještačenjem, te saslušanjem stranaka.

8. Sporni su osnova i visina tužbenog zahtjeva, status potrošača, te je li je nastupila zastara potraživanja tužitelja.

9. Tuženik je prije upuštanja u raspravljanje istaknuo prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda, a koji prigovor je u cijelosti neosnovan.

9. 1.Uvidom u dostavljene ugovore o kreditu utvrđeno je da je u ugovore a koji su očito unaprijed formulirani, unesena i odredba o nadležnosti suda u sjedištu kreditora za slučaj spora. Člankom 81. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 96/03.), a koji se primjenjivao u vrijeme sklapanja ugovora između parničnik

stranaka, bilo je propisano da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Stavkom 2. istog članka bilo je propisano da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Dakle, već samim tim što je odredba o nadležnosti suda unesena u ugovor, a da se prethodno o njoj nije pregovaralo, ista je nepoštena i samim tim ništetna.

9. 2. Dalje je člankom 82. tč.19. istog zakona propisano je da bi se ugovorne odredbe, uz ispunjenje pretpostavki iz članka 81. tog zakona, mogle smatrati nepoštenima jesu primjerice odredba kojom se isključuje, ograničava ili otežava pravo potrošača da prava iz ugovora ostvari pred sudom ili drugim nadležnim tijelom. Udaljenost Labina i Rijeke je oko 70 km što bi za tužitelje, radi evidentnih troškova te potrebnog vremena za putovanje, otežalo ostvarivanje prava pred sudom osobito kada se ima u vidu da je rijetko da se postupak dovrši na jednom ročištu, a što dalje znači da bi tužitelji nekoliko puta morali putovati u Rijeku. To bi sigurno dovelo do otežanog ostvarivanja prava pred sudom slijedom čega bi tužitelj bio u neravnopravnom položaju u odnosu na tuženika.

9. 3. Kako je odredba ugovora o mjesno nadležnosti suda ništetna dolazi do primjene članak 19.I. stavak 1. Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj 75/09., 112/12., 143/13., 147/13., 9/15., 78/15., 102/15., 52/16.) kojim je propisano da u sporovima koji nastanu u vezi s ugovorom o kreditu potrošač može pokrenuti postupak protiv druge ugovorne strane bilo pred sudovima države u kojoj druga ugovorna strana ima sjedište ili neovisno o sjedištu druge ugovorne strane pred sudovima mjesta gdje potrošač ima prebivalište. S obzirom da su tužitelji pokrenuli postupak kod suda na čijem području oni imaju prebivalište očito je da je prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda neosnovan.

10. Na ročištu 23. srpnja 2026. proveden je dokaz saslušanjem tužitelja, pa iz iskaza 1. tužitelja proizlazi da je kredit podignuo 2007. za izgradnju kuće, odnosno radilo se o stambenom kreditu. 3. tužiteljica bila mu je sudužnik i založni dužnik, a 2. tužiteljica sudužnik. Imao je otvoren račun kod tuženika, pa se odlučio upravo tamo ugovoriti kredit jer je i invalidsku mirovinu primao kod tuženika. Pristupio je u banku i rekao što mu je potrebno, pa su razgovarali o visini anuiteta i ponuđen mu je kredit u CHF-u kao najpovoljniji. Bilo mu je važno koliko će biti rata i važan mu je bio rok otplate, ali ugovor je u cijelosti pripremila banka i na odredbe ugovora nije mogao utjecati. Radilo se o ugovoru „uzmi ili ostavi“, te ga nisu upozorili na moguće rizike. Sklopio je dva ugovora – 2007. i 2008. za istu namjenu. U toj kući koju su gradili povremeno i žive. Rate su mu počele rasti, te da je znao za rizike, svakako ne bi potpisao takve ugovore. Nije konvertirao kredite u valutu euro.

10. 1. 2. i 3. tužiteljica u cijelosti su potvrdile iskaz 1. tužitelja, te su se tom iskazu pridružile.

10. 2. Sud je u cijelosti prihvatio iskaze 1- 3. tužitelja jer ih ocjenjuje istinitim i objektivnim, a podudaraju se i sa provedenim ostalim materijalnim dokazima, a posebno sa sadržajem predmetnih Ugovora o kreditu.

10. 3. Dakle, ugovore o kreditu sklopljene 25.10.2007. i 8.2.2008. tužitelji su ishodili u svoje privatne svrhe, odnosno radi se o stambenim kreditima, te tužitelji imaju status potrošača.

10. 4. Prema čl. 3. Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj 125/07, 79/07, 79/09, 89/09, 75/09, 133/09, 78/12 i 56/13 - dalje: ZZP) potrošač je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu, u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti, dok je trgovac svaka osoba koja nudi ili sklapa pravne poslove, odnosno nastupa na tržištu u okviru svog zanimanja, ili svoje djelatnosti.

10. 5. Čl. 2. Direktive br. 93/13 od 5. travnja 2013. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima određeno je da je potrošač svaka fizička osoba koja u ugovorima obuhvaćenim ovom Direktivom nastupa za potrebe izvan okvira svojeg obrta, poduzeća i profesije, dok je prodavatelj (robe) ili pružatelj (usluge) svaka fizička ili pravna osoba koja u ugovorima obuhvaćenim ovom Direktivom nastupa u okviru svojeg obrta, poduzeća i profesije, bez obzira na to je li u javnom ili privatnom vlasništvu.

10. 6. Predmetni ugovor o kreditu sklopljeni su 2007. i 2008. godine i predstavljaju potrošačke ugovore te su sklopljeni u razdoblju na koje se odnose utvrđenja iz kolektivnog spora. Stoga se i na te ugovore odnose presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P 1401/12 od 4. srpnja 2013. te presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ 7129/13-4 od 13. lipnja 2014. i posl. br. PŽ 6632/2017-10 od 14. lipnja 2018.

11. Iz iskaza 1. tužitelja proizlazi da tuženik nije s njima pregovarao o promjenljivosti kamatne stope, kao i na ugovaranje valutne klauzule prema kojoj se glavnica veže uz valutu CHF, odnosno da mu to je banka ponudila unaprijed formulirane ugovore, i da nije bilo moguće da pregovara o nekim odredbama ugovora.

11. 1. Sporne odredbe ugovora su nepoštene u smislu odredbe čl. 81 Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 96/03, 47/07, 70/09, dalje ZZP) koja odredba propisuje da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača (st.1.). Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njen sadržaj, poglavito ako se radilo o odredbi unaprijed sastavljenog standardnog ugovora trgovca (st.2.).

12. Sukladno odredbi čl. 295. Zakona o obveznim odnosima, (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23 - dalje: ZO), ovaj sud je ocijenio predmetne Ugovore o kreditu formuliranim (tipskim) jer sadržavaju opće uvjete ugovora ili se na njih pozivaju a opći uvjeti ugovora su ugovorne odredbe sastavljene

za veći broj ugovora koji jedna ugovorna strana (sastavljač) prije ili u trenutku sklapanja ugovora predlaže drugoj ugovornoj strani, bilo da su sadržani u formalnom (tipskom) ugovoru bilo da se na njih ugovor poziva, pa opći uvjeti ugovora dopunjuju posebne pogodbe utvrđene među ugovarateljima u istom ugovoru i u pravilu obvezuju kao i ova.

13. Kako se dakle radi o ugovorima koji je prethodno pripremio tuženik te se o odredbama ugovora, nije pojedinačno pregovaralo, niti se moglo pojedinačno pregovarati, ovaj sud je zaključio da su ništetne u dijelu kojim se određuju odredbe o valutnoj klauzuli CHF i promjenjivoj kamatnoj stopi u skladu s odlukom Banke, ugovora o kreditima ništetne (članak 322. stavak 1. ZOO-a).

14. Kako je utvrđeno da su odredbe predmetnih ugovora o kreditu ništetne (članak 322. stavak 1. ZOO-a), u smislu odredbe članka 323. stavka 1. ZOO-a u vezi članka 1111. ZOO-a, to je tuženik dužan vratiti tužiteljima iznose koje je primio na temelju ništetne ugovorne obveze, sve sa zateznom kamatom tekućom od dana stjecanja do isplate, po stopi propisanoj člankom 29. ZOO-a.

15. Tuženik u ovom postupku nije dokazao da su u konkretnom slučaju stranke pri sklapanju ugovora pregovarale o spornim odredbama, te da su tužiteljima kao korisniku kredita odnosno sudužniku i jamcu – platcu bili objašnjeni prava i obveze iz ugovora o kreditu pa tako i odredba o valuti obveze. Iz provedenih dokaza sud nije utvrdio da se s tužiteljima nije pojedinačno pregovaralo o spornim odredbama prilikom zaključavanja ugovora o kreditu, kao ni da bi tužitelji od tuženika bili informirani o mogućim rizicima ugovaranja valutne klauzule u CHF. Iz iskaza tužitelja, koji su prihvaćeni kao istinit, nije utvrđeno da bi oni imali mogućnost pregovaranja o sadržaju ugovora o kreditu, niti da bi im bile jasno, objektivno i argumentirano iznesene moguće posljedice ugovaranja valutne klauzule u CHF.

16. Slijedom navedenog, budući da tuženik nije uspio dokazati drugačije, u ovom postupku radi utvrđenja ništetnosti odredbi oba ugovora o kreditu s promjenljivom kamatnom stopom kao i na ugovaranje valutne klauzule prema kojoj se glavnica veže za valutu CHF, nije potrebno ponovno utvrđivati da li su sporne odredbe ugovora o kreditu ništetne s obzirom na to da na temelju čl. 502. c. ZPP-a i čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine br. 41/14. i 110/15., dalje: ZPP/14) postoji vezanost za postojanje povrede propisa zaštite potrošača iz čl. 106. st. 1. ZPP/14, a slijedom toga i obveza primjene utvrđene ništetnosti u kolektivnom sporu. Takav pravni stav zauzeo je u svojim odlukama Vrhovni sud Repu.blike Hrvatske posl. br. Rev .3142/2018-2 od 19. ožujka 2019. i posl. br. Rev 18/2018 od 26. svibnja 2020. Prema tome odredbe o ugovora o kreditu s promjenljivom kamatnom stopom kao i na ugovaranje valutne prema kojoj se glavnica veže za valutu CHF, su nepoštene budući da se o njima nije pojedinačno pregovaralo te su protivno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovale značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, pa su zbog toga na temelju članka 81. u svezi članka 87. stavak 1. ZPP/03 nepoštene, a time i ništetne, pa je odlučeno kao u točki I. i II. izreke ove presude.

17. Visina potraživanja po osnovi preplaćenih iznosa na temelju ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli u CHF utvrđena je na temelju nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Marimar- fin d.o.o. odnosno vještaka Goranke Šmer Maraš.

17. 1. Na temelju gore utvrđenja i izračuna vještaka, po Ugovoru o kreditu broj: 2402006-1031262160/51400607-5103713740 preplata kamata koja predstavlja više plaćenu razliku nastalu između plaćene kamate po ugovoru o kreditu i kamate koju bi tužitelj bio u obvezi platiti primjenom ugovorene kamatne stope prema početnom otplatnom planu, a primjenom tečaja kreditora na dan isplate kredita u razdoblju do 01.01.2020. godine ukupno iznosi *193,90 EUR kako je specificirano u stupcu 17 Tabele br. 5. Zatezna kamata obračunata na svaki pojedinačni iznos preplate s osnova promjene kamatne stope za razdoblje do 30.06.2025. godine ukupno iznosi *259,92 EUR kako je specificirano u Tabeli br. 6. Preplata s osnova tečajnih razlika kao više plaćena razlika između svakog plaćenog obroka obračunatog po srednjem tečaju kreditora na dan plaćanja i plaćenog obroka obračunatog po tečaju na dan isplate kredita, odnosno pozitivna tečajna razlika, u razdoblju do 01.01.2020. godine ukupno iznosi *11.126,36 EUR kako je specificirano u stupcu 17 Tabele br. 8. Zatezna kamata obračunata na svaki pojedinačni iznos preplate s osnova promjene tečaja (pozitivne tečajne razlike) do 30.06.2025. godine ukupno iznosi *8.482,15 EUR kako je specificirano u Tabeli br. 9. Manje plaćena kamata koja predstavlja razliku nastalu između kamate koju bi tužitelj bio u obvezi platiti primjenom ugovorene kamatne stope prema početnom otplatnom planu i plaćene kamate po ugovoru o kreditu, a primjenom tečaja kreditora na dan isplate kredita u razdoblju do 01.01.2020. godine ukupno iznosi *3.358,89 EUR kako je specificirano u stupcu 17 Tabele br. 7. Manje plaćeni obroci s osnova tečajnih razlika kao manje plaćena razlika između svakog plaćenog obroka obračunatog po tečaju na dan isplate kredita i svakog plaćenog obroka obračunatog po srednjem tečaju kreditora na dan plaćanja, odnosno negativne tečajne razlike, za razdoblje do 01.01.2020. godine ukupno iznose *0,00 EUR kako je specificirano u stupcu 17 Tabele br. 10. Dakle, za razdoblje do 01.01.2020. godine, neto razlika kamata kao razlika više i manje plaćene kamate na način da su pozitivne razlike umanjene za negativne razlike ukupno iznosi *-3.164,99 EUR kako je specificirano u stupcu 2 Tabele br. 11.

17. 2. Po Ugovoru o kreditu broj: 2402006-1031262160/51400607-5103828371 preplata kamata koja predstavlja više plaćenu razliku nastalu između plaćene kamate po ugovoru o kreditu i kamate koju bi tužitelj bio u obvezi platiti primjenom ugovorene kamatne stope prema početnom otplatnom planu, a primjenom tečaja kreditora na dan isplate kredita u razdoblju do 01.01.2020. godine ukupno iznosi *104,52 EUR kako je specificirano u stupcu 17 Tabele br. 16. Zatezna kamata obračunata na svaki pojedinačni iznos preplate s osnova promjene kamatne stope za razdoblje do 30.06.2025. godine ukupno iznosi *140,15 EUR kako je specificirano u Tabeli br. 17. Preplata s osnova tečajnih razlika kao više plaćena razlika između svakog plaćenog anuiteta po srednjem tečaju kreditora na dan plaćanja i plaćenog anuiteta po tečaju na dan isplate kredita, odnosno pozitivna tečajna razlika, u razdoblju do 01.01.2020. godine ukupno iznosi *7.349,96 EUR kako je specificirano u stupcu 17 Tabele br. 19. Zatezna kamata obračunata na svaki pojedinačni iznos preplate s osnova promjene tečaja (pozitivne tečajne razlike) do 30.06.2025. godine ukupno iznosi *5.403,41 EUR kako je specificirano u Tabeli br. 20. Manje plaćena kamata koja predstavlja razliku nastalu između kamate koju bi tužitelj bio u obvezi platiti primjenom ugovorene kamatne stope prema početnom otplatnom planu i plaćene kamate po ugovoru o kreditu, a primjenom tečaja kreditora na dan isplate kredita u razdoblju do 01.01.2020. godine ukupno iznosi *1.182,52 EUR kako je specificirano u stupcu 17 Tabele br. 18. Manje plaćeni anuiteti s osnova tečajnih razlika kao manje plaćena razlika između

plaćenog anuiteta po tečaju na dan isplate kredita i svakog plaćenog anuiteta po srednjem tečaju kreditora na dan plaćanja, odnosno negativne tečajne razlike, za razdoblje do 01.01.2020. godine ukupno iznose *15,89 EUR kako je specificirano u stupcu 17 Tabele br. 21. Dakle, za razdoblje do 01.01.2020. godine, neto razlika kamata kao razlika više i manje plaćene kamate na način da su pozitivne razlike umanjene za negativne razlike ukupno iznosi *-1.078,00 EUR kako je specificirano u stupcu 2 Tabele br. 22, dok neto tečajna razlika anuiteta na način da su pozitivne tečajne razlike umanjene za negativne ukupno iznosi *7.334,07 EUR kako je specificirano u stupcu 2 Tabele br. 23.

17. 3. Nalaz i mišljenje vještaka sud je u cijelosti prihvatio kao objektivan i stručan, a na dostavljeni nalaz stranke nisu imale primjedbi, a tužitelji su uredili svoj tužbeni zahtjev u skladu s dostavljenim nalazom, te su izvršili prebijanje pozitivnih i negativnih neto razlika u obrocima u razdoblju do 1.1.2020.

18. Tuženik je tijekom postupka istaknuo prigovor prijeboja. Mišljenje je ovog suda da su navodi tuženika u vezi prijeboja, neosnovani. Naime, plaćanjem anuiteta tužitelj nije ništa stekao bez osnove jer je čitavu uplatu primio tuženik pa stoga i ne postoji obveza vraćanja nečega što nije ni primljeno. Nadalje, za istaći je kako se u konkretnom slučaju potražuje razlika s osnova ništetnosti navedenih odredbi potrošačkog ugovora pa stoga tuženik ne može ostvariti korist u parnici u kojoj je istodobno utvrđeno da je povrijedio kolektivne interese i prava potrošača. Stoga činjenica, koju ističe tuženik, da se u pojedinim mjesecima ukazala negativna razlika, nije ni od kakvog značaja za predmetni postupak jer za tu negativnu razliku nije trebalo smanjiti preplaćene iznose u ostalim mjesecima.

18. 1. Također se ukazuje da su tužitelji po dostavljenom nalazu i mišljenju sami izvršili prebijanje negativnih i pozitivnih neto razlika u obrocima u razdoblju do 1.1.2020., te su tako postavili i svoj konačni tužbeni zahtjev.

19. Preostalo je odlučiti o istaknutom prigovoru zastare. Zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO, kao posljedica utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. Takav stav je izražen u pravnom shvaćanju sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 30. siječnja 2020.

19. 1. Kako je kolektivni spor u kojem je utvrđena ništetnost ugovorenih odredbi o valutnoj klauzuli pravomoćno okončan donošenjem odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018., do dana podnošenja tužbe u ovoj pravnoj stvari (29.10.2018.) nije protekao opći zastarni rok od pet godina (članak 225. i 241. ZOO) u odnosu na potraživanje po osnovi preplaćenih iznosa anuiteta na temelju ništetnih ugovorenih odredbi o valutnoj klauzuli.

19. 2. S time u vezi, Vrhovni sud Republike Hrvatske na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 31. siječnja 2022. dao je objedinjeno pravno shvaćanje o početku tijeka zastare u slučaju restitucijskih zahtjeva koji su posljedica utvrđenja ništetnih ugovornih odredbi kredita u CHF, prema kojemu ako je

ništetnost ustanovljena, kao što je ovdje slučaj, u postupku kolektivne zaštite potrošača, tada zastarni rok počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ništetnost u postupku kolektivne zaštite potrošača, neovisno od naknadnog utvrđenja ništetnosti sadržajno istovjetnih ugovornih odredbi kredita u CHF odnosno kredita u kunama s valutnom klauzulom u CHF u svakom pojedinom slučaju, a povodom individualnih parnica potrošača u kojoj se oni pozivaju na pravne učinke presude donesene u postupku kolektivne zaštite.

20. U skladu s čl. 1111. ZOO-a kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi.

21. Obzirom da je sud utvrdio da su ništetne odredbe ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/51400607-5103713740 od 25.10.2007. i 2402006-1031262160/514006075103828371 od 8.2.2008. u dijelu u pogledu ugovorene promjenjive kamatne stope i valutne klauzule u CHF, to je tuženik u obvezi vratiti stečeno bez osnove tužiteljima na temelju članka 1111. u svezi članka 323. stavak 1. ZOO/05. s kamatom od dana stjecanja na temelju članka 1115. ZOO/05, sve kako je odlučeno u točki I. i II. izreke presude.

22. Obje stranke podnijele su zahtjeve za naknadu troškova postupka.

22. 1. Tužitelji su u cijelosti uspjeli u sporu, a u pogledu povučenog dijela tužbe nisu nastali posebni troškovi, pa im je tuženik u skladu s čl. 154. st. 1. ZPP-a, dužan naknaditi cjelokupne troškove postupka.

22. 2. U skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/2023. u nastavku: OT) tužiteljima su priznati troškovi zastupanja za sastav tužbe u iznosu od 500,00 eura (Tbr. 7. t. 1. OT), za sastav podneska od 9.12.2019. iznos od 500,00 eura (Tbr. 8. t. 1. OT), za sastav podneska od 10.2.2020. iznos od 500,00 eura (Tbr. 8. t. 1. OT), za sastav podneska od 12.4.2021. iznos od 500,00 eura (Tbr. 8. t. 1. OT), za pristup ročišt 2.5.2022. iznos od 500,00 eura (Tbr. 9. t. 1. OT), za pristup ročištu 14.11.2023. iznos od 500,00 eura (Tbr. 9. t. 1. OT), za sastav podneska od 20.8.2025. iznos od 500,00 eura (Tbr. 8. t. 1. OT), te za pristup ročištu 23.7.2026. iznos od 500,00 eura (Tbr. 9. t. 1. OT), dakle ukupno 4.000,00 eura, uvećano za troškove PDV-a, dakle ukupno 5.000,00 eura. Priznat je i trošak uplaćenog predujma za vještačenje u iznosu od 800,00 eura.

22. 3. Nisu priznati troškovi koji se odnose na sastav podneska od 14.11.2023. jer je isti suvišan i nepotreban.

22. 4. U ovom predmetu tužitelji nisu dužni platiti sudske pristojbe za presudu jer je dana 20. svibnja 2023. na snagu stupio Zakon o izmjenama Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine br. 51-840/23) prema kojem su od plaćanja pristojbi oslobođeni tužitelji u postupcima pokrenutim na temelju pravomoćne sudske presude za zaštitu kolektivnih interesa (čl. 6.st.3.), a što je ovdje slučaj, ali su im priznate uplaćene sudske pristojbe u iznosu od 183,55 eura za tužbu.

22. 5. Slijedom navedenog, naloženo je tuženiku da tužitelju isplati troškove postupka u iznosu od 5.983,55 eura, sa zateznom kamatom od dana donošenja presude pa do isplate.

22. 6. S obzirom da je tuženik u cijelosti izgubio parnicu, odbijen je njegov zahtjev za naknadu troškova u cijelosti.

23. Radi svega navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

Labin, 7. rujna 2026.

Sutkinja

Erica Golja

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove odluke dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi u tri pisana primjerka putem ovog suda u roku 15 dana od dostave odluke.

DNA:

1. Tužiteljima putem punomoćnika
2. Tuženiku putem punomoćnik

Broj zapisa: **9-3088c-a661e**

Kontrolni broj: **0e7cf-b025f-a8a86**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.